

SVOBODNÍ V PRAXI

V roce 2015 se zrodil projekt Svobodní v praxi. Ukazuje, že program Svobodných přináší výhody mnoha odvětvím a profesím. Svobodní nikdy nenabízeli snadný život bez práce, nikdy nenabízeli sociální stát. Vždy chtěli stát, který se lidem do života příliš neplete. Nechtěli systém, který přináší prospěch lenosti a parazitování, naopak vždy nabízeli prostředí, ve kterém se nebude úspěch trestat a umožní všem schopným a pracovitým lidem dosáhnout blahobytu.

Krátké příběhy ukazují, co které profese pozitivně přináší program Svobodných.

JSEM HOSPODSKÝ

Proč volím Svobodné? Víte, já mám hospodu, bohužel ne ve velkém městě, ale na vesnici. Nic velkého, asi 40 míst. Nevařím, u nás to nemá cenu, neprodal bych to. Chlapi si večer zajdou na pár piv a občas, když je důvod, tak na nějaký ten rum. Na pivu se zbohatnout nedá, marže je nízká, takže to funguje, ale na vyskakování to není.

No a Svobodní chtějí snižovat daně a některé i rušit. To by mi dost pomohlo, nemusel bych dlouze sedět nad formuláři, kterým moc nerozumím, a nemusel bych řešit nějakou OSU, která po mně chce peníze, když si pustím rádio nebo hostům fotbal. Ale hlavně, mohl bych zlevnit, a protože bych i levněji nakupoval, ještě vydělat o trochu víc, hospoda ty prachy potřebuje, aspoň bych konečně mohl vyměnit odpady. Bylo by to dobré i pro moje hosty, jejich ženský by jim tolik nevyčítaly ty 2-3 piva, kdyby domů nosili víc peněz, a nemuseli by poslouchat, že kvůli hospodě nejsou doma prachy na plíny pro malýho. Oni by byli spokojenější, no a já taky.

Ted' se navíc ještě bojím, že mi zakážou, aby tady mohli hosti kouřit. To by mě zničilo. Chlapi by si radši koupili sud do hasičárny a já bych tady měl prázdno. Takže, kdyby platilo to, co chtějí Svobodní, byl bych na tom líp. Třeba by bylo i na ten kulečník, který by chlapi chtěli.

Poznámka: Dva roky po napsání tohoto článku začal skutečně zákaz kouření platit (31. 5. 2017) a měl silný negativní dopad na tržby hostinců, restaurací, barů i hotelů. Spolu se zavedením EET měl zákon smrtící dopad především na malé vesnické hospody, které z venkova začaly mizet.

JSEM SVOBODNÁ MATKA

Jako svobodná matka volím Svobodné. Volím je, protože podporují zjednodušení pravidel hlídání dětí a mateřských školek. V současné době je téměř nemožné sehnat finančně dostupné „jesle“ pro dítě do 3 let a stát tím nutí maminky zůstat na rodičovské dovolené a spoléhat na výživné od otce dítěte a sociální dávky. Namísto toho, aby maminky měly hned, když chtějí, možnost pracovat, být nezávislé a nežít se svými dětmi na hranici chudoby.

Považuji za nedůstojný kolotoč běhání na Úřad práce pro přídavek na dítě, příspěvek na bydlení a další dávky, prokazování všech možných příjmů a výdajů. Mám strach z toho, jak se mi mezitím vzdaluje trh práce. Jak budu hledat práci po tříleté přestávce. Trnu hrůzou, zda seženu místo ve školce nebo zda si budu moct dovolit soukromou školku.

Chci mít možnost postarat se o sebe a své děti sama, proto volím Svobodné.

Poznámka: Text nevyjadřuje názor Svobodných na vhodnost či nevhodnost umístění velmi malého dítěte do školek či podobných zařízení. Poukazuje pouze na byrokracii, která omezuje svobodnou volbu rodiče, po jaké době se vrátí do pracovního života. Svobodní nechtějí posuzovat, usilují pouze o svobodu volby.

JSEM DĚLNÍK V TOVÁRNĚ

Pracuji jako dělník v továrně a Svobodné volím, protože jako jediná strana neslibují, co všechno pro mne za moje peníze udělají. Chci si nechat co nejvíc ze svojí superhrubé mzdy. Chci mít jistotu, že práci najdu, když ji budu chtít. Chci, aby se zaměstnavatelům vyplatilo mne najmout a aby se o mne přetahovali a nabízeli mi plat, který odpovídá mým schopnostem. Právě to se stane, když se Svobodným podaří prosadit program „Snižování daní“. Nechci se doprošovat o dávky někde na úřadě. Chci si vydělat, co mi patří, a nebýt závislý na vůli úředníků. Svoji rodinu dokážu uživit i sám.

Svobodné volím i proto, že si přeju, abych v této zemi mohl prožít svobodný život jak já, tak i moje rodina. Nechci, aby mi vládcí z Bruselu nařizovali, kde si smím zapálit svoji cigaretu, ani jakou mám platit daň z benzínu nebo čím si mám doma svítit. Nechci, aby se z mých daní platily dluhy cizích států. Pokud má náš stát někomu pomáhat, tak to mají být v první řadě občané České republiky, kteří jsou v takové situaci, že nejsou schopni si pomoci sami.

Nechci vysoké školství zdarma. Já vysokou školu nemám, ale chtějí po mně, abych ji prostřednictvím daní platil ostatním. Proč? Chci žít ve svobodné zemi, kde mi nehrozí, že bude někdo vyvlastňovat můj majetek, nebo kde mne stát odsoudí za to, že se zbraní budu bránit sebe a svoji rodinu před násilím. Chci svobodu a odpovědnost, a proto volím Svobodné.

JSEM POLICISTA

Před deseti lety jsem se stal policistou. Jednou z motivací pro mne skutečně bylo ono dnes tak zprofanované heslo “pomáhat a chránit”. V praxi mě ovšem čekalo těžké vystřízlivění.

Očekávání, že budu dělat zajímavou práci a pomáhat lidem v ohrožení se nenaplnilo. Místo řešení skutečných zločinů musíme trestat občany za naprosto bagatelní prohřešky a hlídkovat na přehledných úsecích s radarem, jestli někdo náhodou nejede o 2 km/h více, než dovoluje nesmyslně umístěná dopravní značka. Obrovské množství času místo v terénu trávíme byrokracií. Jsme ponořeni v šanonech a ztrácíme čas zbytečnou a nudnou administrativou na počítačích, které už mnoho let přesluhují.

Od Svobodných očekávám, že nebudou každého půl roku měnit policejního prezidenta a nastaví inteligentní právní rámec pro naši práci. Věřím, že mi Svobodní umožní a budou vyžadovat, abych řešil skutečné zločiny a problémy lidí v ulicích a osvobodí mě od nadbytečné a otravné byrokracie. Chci, aby profese policisty opět získala zpět svůj kredit!

JSEM IMIGRANTKA

Do ČR jsem přišla před dvěma lety. Člověk potřebuje pádný důvod, aby trvale opustil svou vlast. Mým důvodem byly podmínky v mé rodné zemi. Jako žena jsem v naší společnosti měla podřadné postavení. Díky internetu jsem tajně studovala životní podmínky žen v zahraničí a pochopila jsem, že jinde bych měla šanci prožít plnohodnotný a rovnoprávný život. Českou republiku jsem si vybrala právě proto, že zde i jako žena mám šanci plnohodnotného uplatnění.

Věděla jsem, že když přijdu do nějaké země jako imigrant, budu muset tvrdě pracovat, učit se místní jazyk i zvyky a dodržovat místní zákony. Je to přirozené. I v mé původní vlasti jsme toto od cizinců vyžadovali, pokud u nás chtěli žít. Nemohu si přeci brát ze své nové vlasti jen výhody rovnoprávnosti žen a přitom ignorovat její kulturu a zvyky. Vždyť právě z této kultury vzešla mnou vysněná rovnoprávnost žen, kvůli které jsem přijela.

Poslední dobou jsem zneklidněna napětím kolem imigrantů. Štědrý sociální systém a pravidla EU vytvářejí podmínky, pro které přijíždí z mé země stále více imigrantů. Často jsou to muži a jejich motivací rozhodně není touha po rovnoprávnosti pohlaví... Nepřicházejí s pokorou a chovají se tak, že původní české obyvatele motivují ke xenofobii. To já ale nechci. Mám strach, že oprávněný hněv místních obyvatel za jejich chování dopadne i na mne.

Usiluji o získání českého občanství, abych zde mohla volit. A budu volit Svobodné. Ti měří bez rozdílu všem stejně. Svobodní nejsou xenofobové a jejich vize sociální politiky i představa trhu pracovních příležitostí je ke všem poctivá. Rozhodně nebudou nikoho lákat na štědré sociální dávky. Češi – jak jsem je poznala – nejsou xenofobové. Jsou to dobrosrdeční lidé, kteří ve své zemi nemají problém přivítat někoho, kdo je v nouzi. Nechtějí zde však nepřizpůsobivé příživníky. Nedivím se jim. Ani já je zde nechci. Svobodní jsou tedy pro ně i pro mne tou nejlepší volbou.

JSEM STUDENT VŠ

Jsem student 2. ročníku vysoké školy. Před nástupem jsem měl jedno velké dilema, rozhodnout se mezi státní a soukromou vysokou školou. Soukromé školy mají na rozdíl od státních značně znevýhodněnou pozici, protože nejsou financovány státem, ale studenty. Z ekonomických důvodů jsem proto zvolil školu státní. Nebylo vůbec těžké uspět. Školy dostávají dotaci na studenta, proto berou téměř každého.

Střet s vysokoškolskou realitou naprosto nesplnil mé představy. Místo praktických dovedností a schopností uplatitelných na trhu práce se ztrácíme v hromadě teoretického a neužitečného balastu. Stále stejní profesori učí mnoho let podle desítky let starých učebních postupů a jsou dalším důkazem zkosnatělosti veřejného školství u nás. Veřejné vysoké školy jsou velmi svázány přísnými normami z dílny Ministerstva školství a nemají žádnou motivaci přizpůsobit svojí nabídku trhu práce.

Kvalitní soukromé vysoké školy jsou pro mě a moji rodinu finančně nedostupné, a protože školné není na všech vysokých školách (veřejných i soukromých), nevznikly zde ani vhodné podmínky pro financování školného jako úvěry, odklad školného atd.

Od Svobodných očekávám, že nechají vysokým školám více svobody při vytváření vzdělávacích programů, které bude škola moci pružně upravovat podle aktuálních potřeb trhu práce bez zdlouhavých byrokratických bariér. Věřím, že školné a rovná konkurence mezi veřejnými a soukromými vysokými školami je tím, co podpoří motivaci vysokých škol poskytovat kvalitní služby, které my studenti žádáme. Proto volím Svobodné!

JSEM MAJITEL RESTAURACE

Jako vlastník malého restauračního zařízení chci pouze to, aby mi stát moje podnikání nepoškozoval. Aby si vážil toho, že vytvořím pracovní místa, a neházel mi klacky pod nohy.

Svobodné volím, protože mi chtějí umožnit nastavit si svoji protikuřáckou politiku tak, aby vyhovovala zákazníkům. Ve svém podniku chci zakázat kouření pouze v době oběda. Večer k nám chodí řada lidí, kteří si k pivu rádi zakouří, a přijít o ně by znamenalo znatelný pokles tržeb. Ze stejných důvodů se velmi obávám snahy omezovat otevírací dobu podniků. Očekávám, že se Svobodní v parlamentu postaví proti hloupým předpisům, které zákazníkům nijak nepomáhají, ale pouze zvyšují náklady provozovny (i podniky jen s jedním zaměstnancem za barem musí splňovat neuvěřitelné množství pravidel, za jejichž porušení hrozí likvidační pokuty).

Z každého načepovaného piva za 30 korun jde pivovaru korun asi 12. Zato stát si z každého půllitru vezme okolo 14 korun, což výrazně zdražuje zboží pro zákazníky a mně snižuje zisk podniku. Zaměstnanci chtějí dostat přidáno. Jenže při mzdových nákladech 30 tisíc na hlavu skončí kvůli daním v peněžence zaměstnance jen okolo 17 tisíc. Jsou snad vysoké daně mojí chybou?

Volím Svobodné, aby tu byl stát i pro mě. Aby mě a mojí živnost stát respektoval a neházel mi klacky pod nohy.

Poznámka: Dva roky po napsání tohoto článku začal skutečně zákaz kouření platit (31. 5. 2017) a měl silný negativní dopad na tržby hostinců, restaurací, barů i hotelů. Spolu se zavedením EET měl zákon smrtící dopad především na malé vesnické hospody, které z venkova začaly mizet. Uváděná čísla odpovídají roku, kdy vznikl text (2015).

JSEM UČITELKA

Druhým rokem učím na základní škole. Jsem zděšena při pohledu na velmi detailní osnovy a učební plány. Jsou překážkou pro naplňování individuálních potřeb žáků a pro naplňování skutečného učitelského poslání. Interakci učitel-žák totiž nelze smrsknout do detailního manuálu.

Řediteli naší školy zabere byrokracie více než polovinu času. Je nejen ubíjející, ale zároveň mu krade čas, který by mohl věnovat práci na zlepšení vzdělávání a komunikaci s učitelským sborem. Jako učitelé nemáme prostor pro prohlubování odborných znalostí, třeba v oboru informačních technologií. Přitom právě tyto znalosti je dnes nesmírně důležité předávat žákům.

Doufám, že Svobodní uleví ředitelům škol od administrativy a uvolní učební osnovy tak, aby si jednotlivé školy mohly více konkurovat a práce učitele tak mohla být více kreativní. To vytvoří tlak na jednotlivá vedení škol, aby umožnila svým učitelům další sebevzdělávání a kvalitní vedení žáků. Aby školy obstály v konkurenci, budou muset nabídnout budoucím žákům kvalitní produkt. Těším se na svobodnější školství.

Profese učitele dnes u veřejnosti nemá příliš dobrý zvuk a věřím, že změny navrhované Stranou svobodných občanů způsobí, že si veřejnost bude naší práci opět více vážit.

JSEM PODNIKATEL

Jsem malý podnikatel, který cítí, jak je život a podnikání stále těžší. Podnikám od roku 1991 a do vstupu ČR do EU bylo podnikání samá radost. Lidé měli dobrou náladu a rádi utráceli. Cokoliv mě napadlo, mohl jsem ve svém podnikání zkusit. Prodával jsem elektroniku, zeleninu, oblečení, počítače, mobilní telefony. Zkoušel jsem i copy-centrum a půjčovnu televizních her. Vystřídal jsem různé obory podnikání a často jsem byl i neúspěšný. To vše do vstupu ČR do EU.

Dnes se již neodvažuji vstoupit do nového oboru podnikání. Proč? Na vše se vztahují tisíce předpisů, které neznám a nejsem schopen je nastudovat. Často jsou větší podniky, moje konkurence, podporovány dotacemi, nebo jinými zvýhodněními ze strany státu. Netroufám se tomu postavit. Jsem rád, že se užívím. Moje podnikatelské nadšení bylo státem zašlapáno do země.

Jedině Strana svobodných občanů nabízí zjednodušení zákonů a zrušení zbytečných předpisů, aby se znovu v této zemi dalo svobodně dýchat a podnikat.

JSEM PORADKYNĚ PŘÍRODNÍ MEDICÍNY

Pravda, není to zrovna běžná živnost, ale já cítím tak, jak se dnes a denně přesvědčuji v praxi, stále větší potřebu šířit mezi lidi informace o tom, že lidské tělo je nastaveno na značnou schopnost samoozdravných procesů. Takže je vlastně velmi jednoduché udržet si zdraví po celý život. Jediné, co je k tomu potřeba, je informace jak. A pak nepotřebuji lékaře, léky a nevím, co je bolest. Lidé by pak mohli více a radostněji pracovat.

Volím Svobodné proto, že očekávám uvolnění legislativy v tomto oboru a ne stále více utahující šrouby od EU. A co víc – čeští zákonodárci tomu vždy nasadí korunu, když direktivu z EU ještě přitvrdí. Potažmo očekávám hluboké systémové změny v našem zdravotnictví, kde – jak už si o tom i vrabci na střeše štěbetají – dochází k drastickému mrhání penězi. Pokud by se efektivně věnovala desetina roční spotřeby ministerstva zdravotnictví na prevenci, ušetří se tím miliardy korun na léčení něčeho, co si mnohdy medicína sama vyrábí. Přímo s tím souvisí i oblast potravin, které, jak známo, jsou dnes téměř bez nutričních hodnot pro člověka potřebných. A s tím potažmo souvisí i politika hospodaření se zemědělskou půdou.

To vše jsou oblasti, kde, jak věřím, mohou Svobodní učinit nápravu a vrátit stav věcí tam, kde by měl být.

JSEM ŽIVNOSTNÍK

Vláda neustále upozorňuje na fakt, že jako živnostník platím nízké daně. Někteří (nejen) vládní politici nás považují téměř za škodnou. Nikdo už ale nevidí, že nemám nárok na placenou dovolenou, nemocenskou a nebudu mít tak vysoký důchod. Navíc pracuji sám pro sebe. Každou vydělanou korunu si musím do posledního haléře zasloužit. Práci si musím sám aktivně vyhledat a následně vymáhat plnění po zákaznících. Pokud si jako řemeslník nedokážu najít zákazníka, zbankrotuji a skončím na úřadu práce. Skutečně to stát chce? Daně platím poctivě, platím DPH, platím spotřební daně. Proto od státu očekávám, že mi daně nebude zvyšovat.

Očekávám, že stát bude snižovat byrokratické a administrativní náklady pro moji činnost, nikoliv naopak, Očekávám, že mě stát nebude považovat za zločince, tedy že živnostníci nebudou nuceni do povinných registračních pokladen. A pevně doufám, že toto chtějí i Svobodní. Proto mají jistý můj hlas.

Volím Svobodné, aby mě stát respektoval a neházel mi klacky pod nohy. Nechci být lovnou zvěří.

Poznámka: Elektronická evidence tržeb (EET) byla spuštěna 1. prosince 2016 v první vlně, postupně jsou přidávány vlny další. Pro mnohé živnostníky znamenalo její zavedení konec. Někteří nebyli schopni zvládnout vyšší pořizovacích nákladů, někteří technické požadavky a pro další už byla EET jen poslední kapkou v buzeraci státu. Svobodní EET odmítají. Vnímají ji jako uplatňování presumpce viny a také jako zbytečné zvýšení nároků na živnostníky a podnikatele.